

Zaaknummer : CBHO 2017/223

Rechter(s) : mrs. Troostwijk, Daalder en De Moor-van Vugt,

Datum uitspraak : 26 april 2018

Partijen : appellante en CBE Erasmus Universiteit Rotterdam

Trefwoorden : bindend negatief studieadvies
BNSA
compensatieregeling
détournement de pouvoir
gemiddeld cijfer
hardheidsclausule
herkansen
Nominaal = Normaal
ongeschikt
overmachtssituatie
persoonlijke omstandigheden
pre-academic program
studeerbaarheid
studievoortgangsnorm

Artikelen : WHW: artikel 7.8b
OER: artikel 53
OER: artikel 54
OER: artikel 57
Regeling Compensatoir toetsen bachelor 1 (B1) 2012

Uitspraak : ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.4.1 Een hoger onderwijsinstelling kan op grond van het bepaalde in artikel 7.8b van de WHW slechts een BNSA aan een student geven, indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daarvoor zijn gesteld.

2.4.2 Of een student niet geschikt moet worden geacht voor een opleiding als bedoeld in voormelde bepaling van de WHW, is door de Erasmus Universiteit Rotterdam vertaald in de studievoortgangsnorm neergelegd in artikel 54 van de OER. Voor voltijdstudenten van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid geldt een studievoortgangsnorm van 60 studiepunten van het eerste jaar van de bacheloropleiding na het eerste jaar van inschrijving. Het CBE heeft ter zitting van het College toegelicht dat deze norm weloverwogen is vastgesteld. Met de norm wordt beoogd studenten zo goed mogelijk het eerste studiejaar te laten doorlopen en met een schone lei aan het tweede jaar te laten beginnen. De norm sluit aan bij het in 2012 geïntroduceerde onderwijsconcept "Nominaal = Normaal", waarover intensief overleg is gevoerd met de academische gemeenschap van de Erasmus Universiteit Rotterdam. De universiteit heeft in 2011 een pilot met de studievoortgangsnorm bij één faculteit van de Erasmus Universiteit Rotterdam gedaan. Deze is vervolgens onderzocht en geëvalueerd en op basis van de uitkomsten ook bij de andere faculteiten ingevoerd. De norm gaat gepaard met een reeks flankerende maatregelen. Dat pakket leidt in onderlinge samenhang tot een betere studievoortgang en studeerbaarheid, in het belang van de student zelf, aldus het CBE. Het CBE heeft toegelicht dat eerstejaarsstudenten een goed gefaciliteerde studieomgeving wordt geboden, met activerend onderwijs, veel tussentijdse toetsmomenten en opdrachten, minder herkansingen en meer compensatiemogelijkheden. Hierdoor krijgen studenten optimaal de kans de de studievoortgangsnorm te behalen. Massaal onderwijs heeft plaats gemaakt voor kleinschalig activerend (probleemgestuurd) onderwijs, aldus het CBE. Zo worden de kernactiviteiten veelal in groepen van maximaal tien studenten uitgevoerd, onder begeleiding van een tutor. Daarbij wordt ook op participatie getoetst. Deze onderwijsvorm stelt de tutor in staat vroegtijdig problemen bij studenten te signaleren. Verder worden

vakken serieel in plaats van parallel aangeboden, waardoor alle aandacht van een student naar één vak kan uitgaan. De Erasmus School of Law kent verder de Compensatieregeling op basis waarvan studenten alle vijven in het eerste jaar kunnen compenseren. Daarnaast mogen studenten gedurende het propedeusejaar twee vakken herkansen. De eerste herkansing vindt plaats kort na blok 2. Een student kan door deze versnelde herkansing nog vóór 1 februari beoordelen of de eventuele slechte resultaten van blokken 1 en 2 als een opstartprobleem kwalificeren dan wel of de opleiding toch minder geschikt blijkt te zijn voor de student. De tweede herkansing vindt plaats in de zomer. Vóór de start van het eerste jaar wordt aan aankomende studenten verder nog een zogenaamd "pre-academic program" aangeboden, waarbij aandacht wordt besteed aan het met goed gevolg kunnen doorlopen van het eerste studiejaar. Het CBE heeft er voorts nog op gewezen dat een student in het kader van een BNSA ook altijd nog een beroep op persoonlijke omstandigheden kan doen en dat de Erasmus Universiteit Rotterdam aangevoerde omstandigheden zorgvuldig afweegt bij haar besluitvorming. Ook heeft het CBE erop gewezen dat de OER voorziet in de toepassing van een hardheidsclausule voor die gevallen waarin de voortgangsnorm onredelijk uitpakt. Appellante heeft het vorenstaande niet betwist.

Het College overweegt dat de WHW het vaststellen van de studievoortgangsnorm overlaat aan de instellingen. Slechts als deze in strijd is met de wet of kennelijk onredelijk is, kan het College het algemeen verbindend voorschrift waarin de norm is opgenomen buiten toepassing laten. Hoewel de norm van 60 studiepunten hoog is, is het College van oordeel dat deze in het geval van deze opleiding in overeenstemming is met doel en strekking van de WHW en niet kennelijk onredelijk is. Daarbij neemt het College in aanmerking dat de studievoortgangsnorm een deel is van een pakket van maatregelen dat studenten in staat stelt deze norm ook te behalen in één studiejaar. De Compensatieregeling heeft daarbij een matigende werking op de hoogte van de norm, onder meer omdat het aantal vijven dat kan worden gecompenseerd in beginsel niet is beperkt. Dat leidt tot de conclusie dat de norm niet in strijd met de wet is en het stellen daarvan evenmin kennelijk onredelijk is.

2.4.3 Het is het College gelet op voormelde toelichting van het CBE niet gebleken dat de Erasmus Universiteit Rotterdam de vastgestelde studievoortgangsnorm voor andere doelen heeft gebruikt dan waarvoor deze ingevolge artikel 7.8b van de WHW is bedoeld. Van détournement de pouvoir is derhalve geen sprake.

2.4.4 Het CBE heeft terecht geoordeeld dat de Compensatieregeling niet op appellante van toepassing is. Deze regeling is van toepassing indien een student de tentamens voor alle acht eerstejaarsvakken in het eerste studiejaar heeft afgelegd en voor de vakken minimaal een vijf heeft behaald. Appellante heeft het tentamen voor het onderdeel Rechtssociologie niet afgelegd. Het CBE heeft derhalve terecht vastgesteld dat appellante aan het einde van het eerste studiejaar 37,5 van de 60 benodigde studiepunten voor de propedeutische fase heeft behaald.

2.4.5 Dat appellante als gevolg van haar arrestatie niet heeft kunnen deelnemen aan het onderdeel Rechtssociologie op 30 juni 2017 heeft de decaan aangemerkt als een overmachtssituatie. Zij was derhalve aangewezen op het hertentamen op 14 juli 2017. Appellante heeft niet aan dit hertentamen kunnen deelnemen omdat zij in Curaçao verbleef voor een familiereünie. Het CBE heeft de decaan terecht gevolgd in het oordeel dat dit geen persoonlijke omstandigheid is als bedoeld in artikel 57 van de OER en dat de gevolgen van dit verblijf in het buitenland voor rekening en risico van appellante dienen te komen. Appellante heeft de reis geboekt in mei 2017 en is op 1 juli 2017 naar Curaçao vertrokken. De datum voor het hertentamen was reeds vóór aanvang van het studiejaar bekendgemaakt door de universiteit. Bij het boeken van de reis

heeft appellante er echter niet voor gekozen om eerst het resultaat van het tentamen van 30 juni 2017 af te wachten. Verder was appellante op 1 juli 2017 ervan op de hoogte dat zij voor twee van de zeven afgelegde eerstejaarsvakken een vijf had behaald. Op dat moment wist dan wel behoorde zij te weten dat het aankwam op het afleggen en behalen van het onderdeel Rechtssociologie.

Desondanks is appellante naar Curaçao vertrokken. Voor zover appellante heeft gesteld dat zij haar 15-jarige nichtje moest begeleiden, acht het College niet aannemelijk dat het nichtje uitsluitend op appellante was aangewezen en geen beroep kon doen op andere familieleden. De desbetreffende familiereünie waarvoor appellante naar Curaçao was afgereisd, vond verder pas plaats op 12 augustus 2017, te weten vier weken na het hertentamen.

Appellante heeft er echter voor gekozen al voor het hertentamen te vertrekken. Dat appellante de heenvlucht in verband met haar arrestatie en gelet op de financiële consequenties van annulering niet meer kon verzetten, dient ook voor haar rekening en risico te komen.

2.4.6 De beslissing van de examencommissie tot afwijzing van het verzoek om een extra hertentamen voor het onderdeel Rechtssociologie is onherroepelijk en kan in deze procedure niet aan de orde worden gesteld. Gelet hierop wordt niet ingegaan op hetgeen appellante op dit punt heeft aangevoerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 23 augustus 2017 heeft de examencommissie Erasmus School of Law namens de decaan van Erasmus School of Law (hierna: de decaan) appellante een bindend negatief studieadvies (hierna: BNSA) gegeven voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid (hierna: de opleiding).

Bij beslissing van 9 oktober 2017 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep bij het College ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 maart 2018, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. W. Suttorp, advocaat te Rotterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. W.A. Kleinjan, secretaris van het CBE, zijn verschenen. Tevens zijn verschenen prof. mr. A.R. Houweling, opleidingsdirecteur, en namens de examencommissie mr. B.A. Salverda.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen,

binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 53, eerste lid, van de Onderwijs- en examenregeling bachelor Rechtsgeleerdheid van de Erasmus Universiteit Rotterdam voor het studiejaar 2016-2017 (hierna: de OER) kan aan het studieadvies door de decaan op grond van artikel 7.8b, derde lid, van de WHW een afwijzing worden verbonden, zolang de examinandus nog niet alle onderdelen van het eerste jaar van de bacheloropleiding met goed gevolg heeft afgelegd. Deze afwijzing wordt slechts gegeven indien de examinandus, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt wordt geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de normen zoals bedoeld in artikel 54 van de OER.

Ingevolge artikel 54, eerste lid, dient de examinandus aan het einde van het eerste jaar van inschrijving met een inschrijving voor de voltijdse opleiding 60 studiepunten van het eerste jaar van de bacheloropleiding te hebben behaald.

Ingevolge artikel 57, eerste lid, zijn de persoonlijke omstandigheden die in acht worden genomen bij het uitbrengen van het studieadvies:

- ziekte, handicap of zwangerschap van betrokkene;
- bijzondere familieomstandigheden;
- lidmaatschap van de universiteitsraad, de faculteitsraad, het dagelijks bestuur onderwijs van ESL of de opleidingscommissie;
- overige omstandigheden als bedoeld in artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit WHW.

In bijlage 1 van de OER is de Regeling Compensatoir toetsen bachelor 1 (B1) 2012 (hierna: de Compensatieregeling) opgenomen.

Ingevolge het eerste lid voert de opleiding Rechtsgeleerdheid met ingang van 1 januari 2012 de mogelijkheid om in het eerste bachelorjaar vijfen te compenseren.

Ingevolge het tweede lid mogen een of meerdere afgeronde vijfen (registratie Osiris) worden gecompenseerd met andere behaalde cijfers, mits dit aan het eind van het studiejaar leidt tot een gemiddeld cijfer van ten minste een 6.0 (niet afgerond).

Ingevolge het derde lid geldt voor voltijdstudenten dat slechts gebruik van de regeling kan worden gemaakt als compensatie ertoe leidt dat een student 60 studiepunten behaalt. Voltijdstudenten kunnen alleen in het eerste jaar van inschrijving gebruik maken van de regeling.

2.2 Appellante is in het studiejaar 2016-2017 gestart met de opleiding. Niet in geschil is dat zij aan het einde van het eerste studiejaar niet voldeed aan de gestelde studievoortgangsnorm van 60 studiepunten voor de propedeutische fase.

2.3 Het CBE heeft geoordeeld dat de decaan het BNSA in redelijkheid heeft kunnen geven omdat appellante niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding. Volgens het CBE heeft de decaan terecht vastgesteld dat appellante 37,5 van de 60 benodigde studiepunten voor de propedeutische fase heeft behaald. Appellante komt, anders dan zij heeft gesteld, niet in aanmerking voor toepassing van de Compensatieregeling. Dat appellante niet heeft kunnen deelnemen aan het tentamen voor het onderdeel Rechtssociologie op 30 juni 2017 omdat zij op die dag was gearresteerd, moet worden beschouwd als een overmachtssituatie. Hierdoor was appellante aangewezen op het hertentamen van 14 juli 2017. Dat zij deze hertentamenmogelijkheid niet heeft kunnen benutten omdat zij in Curaçao verbleef vanwege een familiereünie, vloeit voort uit de eigen keuze van appellante om in mei 2017 een reis naar Curaçao te boeken. Volgens het CBE heeft de decaan terecht overwogen dat de gevolgen van deze keuze voor rekening en risico van appellante dienen te komen. Bij zijn beslissing heeft de decaan voorts mogen betrekken dat appellante onvoldoende resultaten heeft behaald voor de vakken Inleiding fiscaal recht en Inleiding internationaal en Europees recht en dat niet is gebleken dat dit door persoonlijke omstandigheden kan worden verklaard, aldus het CBE.

2.4 Volgens appellante is het CBE ten onrechte tot dit oordeel gekomen. Zij voert aan dat de Compensatieregeling op haar van toepassing is. Gelet hierop moet worden vastgesteld dat zij 52,5 studiepunten voor de propedeutische fase heeft behaald. Verder stelt zij dat een BNSA ingevolge de WHW alleen mag worden gegeven indien een student niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding. Vóór 2013 hanteerde de universiteit de studievoortgangsnorm dat aan het einde van het eerste studiejaar 42 studiepunten voor de propedeutische fase moesten zijn behaald. Deze norm is

vanaf 2013 gewijzigd naar 60 studiepunten. Onduidelijk is waarom studenten die 42 studiepunten hebben behaald vanaf 2013 opeens ongeschikt moeten worden geacht voor de opleiding, aldus appellante. Appellante stelt dat uit berichten op de website van de Erasmus Universiteit Rotterdam blijkt dat de verhoging van de norm in 2013 onder meer verband hield met: meer doorstroom en minder uitval van studenten en minder studievertraging. De Erasmus Universiteit Rotterdam hanteert de huidige studievoortgangsnorm volgens haar dan ook voor andere doelen dat waarvoor deze ingevolge artikel 7.8b van de WHW is bedoeld. Gelet hierop is sprake détournement de pouvoir dan wel strijd met de wet. Appellante stelt dat zij aan alle tentamens voor eerstejaarsvakken heeft deelgenomen, behalve aan het (her) tentamen voor het onderdeel Rechtssociologie. Dit had te maken met overmacht. Zij heeft gemiddeld een zes behaald voor de vakken die zij heeft afgelegd. Indien zij het onderdeel Rechtsociologie had mogen herkansen en had gehaald, dan had zij gelet op de Compensatieregeling de benodigde 60 studiepunten behaald. Appellante wijst erop dat zij de examencommissie heeft verzocht om een extra herkansing voor het onderdeel Rechtsociologie. Dit verzoek is ten onrechte afgewezen. Er is onvoldoende rekening gehouden met de omstandigheid dat zij het tentamen op 30 juni 2017 door overmacht niet heeft kunnen afleggen. Zij heeft nu minder kansen dan haar medestudenten gehad om het onderdeel te kunnen behalen, aldus appellante.

2.4.1 Een hoger onderwijsinstelling kan op grond van het bepaalde in artikel 7.8b van de WHW slechts een BNSA aan een student geven, indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daarvoor zijn gesteld.

2.4.2 Of een student niet geschikt moet worden geacht voor een opleiding als bedoeld in voormelde bepaling van de WHW, is door de Erasmus Universiteit Rotterdam vertaald in de studievoortgangsnorm neergelegd in artikel 54 van de OER. Voor voltijdstudenten van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid geldt een studievoortgangsnorm van 60 studiepunten van het eerste jaar van de bacheloropleiding na het eerste jaar van inschrijving. Het CBE heeft ter zitting van het College toegelicht dat deze norm weloverwogen is vastgesteld. Met de norm wordt beoogd studenten zo goed mogelijk het eerste studiejaar te laten doorlopen en met een schone lei aan het tweede jaar te laten beginnen. De norm sluit aan bij het in 2012 geïntroduceerde onderwijsconcept "Nominaal = Normaal", waarover intensief overleg is gevoerd met de academische gemeenschap van de Erasmus Universiteit Rotterdam. De universiteit heeft in 2011 een pilot met de studievoortgangsnorm bij één faculteit van de Erasmus Universiteit Rotterdam gedaan. Deze is vervolgens onderzocht en geëvalueerd en op basis van de uitkomsten ook bij de andere faculteiten ingevoerd. De norm gaat gepaard met een reeks flankerende maatregelen. Dat pakket leidt in onderlinge samenhang tot een betere studievoortgang en studeerbaarheid, in het belang van de student zelf, aldus het CBE. Het CBE heeft toegelicht dat eerstejaarsstudenten een goed gefaciliteerde studieomgeving wordt geboden, met activerend onderwijs, veel tussentijdse toetsmomenten en opdrachten, minder herkansingen en meer compensatiemogelijkheden. Hierdoor krijgen studenten optimaal de kans de de studievoortgangsnorm te behalen. Massaal onderwijs heeft plaats gemaakt voor kleinschalig activerend (probleemgestuurd) onderwijs, aldus het CBE. Zo worden de kernactiviteiten veelal in groepen van maximaal tien studenten uitgevoerd, onder begeleiding van een tutor. Daarbij wordt ook op participatie getoetst. Deze onderwijsvorm stelt de tutor in staat vroegtijdig problemen bij studenten te signaleren. Verder worden vakken serieel in plaats van parallel aangeboden, waardoor alle aandacht van een student naar één vak kan uitgaan. De Erasmus School of Law kent verder de Compensatieregeling op basis waarvan studenten alle vijven in het eerste jaar kunnen compenseren. Daarnaast mogen studenten gedurende het propedeusejaar twee vakken herkansen. De eerste herkansing vindt plaats kort na blok 2. Een student kan door deze versnelde herkansing nog vóór 1 februari beoordelen of de eventuele slechte resultaten van blokken 1 en 2 als een opstartprobleem kwalificeren dan wel of de opleiding toch minder geschikt blijkt te zijn voor de student. De tweede herkansing vindt plaats in de zomer. Vóór de start van het eerste jaar wordt aan aankomende studenten verder nog een zogenoemd "pre-academic program" aangeboden, waarbij aandacht wordt besteed aan het met goed gevolg kunnen doorlopen van het eerste studiejaar. Het CBE heeft er voorts nog op gewezen dat een student in het kader van een BNSA ook altijd nog een beroep op persoonlijke omstandigheden kan doen en dat de Erasmus Universiteit Rotterdam aangevoerde omstandigheden zorgvuldig afweegt bij haar besluitvorming. Ook heeft het CBE erop gewezen dat de OER voorziet in de toepassing van een hardheidsclausule voor die gevallen waarin de voortgangsnorm onredelijk uitpakt. Appellante heeft het vorenstaande niet betwist.

Het College overweegt dat de WHW het vaststellen van de studievoortgangsnorm overlaat aan de instellingen. Slechts als deze in strijd is met de wet of kennelijk onredelijk is, kan het College het algemeen verbindend voorschrift waarin de norm is opgenomen buiten toepassing laten. Hoewel de norm van 60 studiepunten hoog is, is het College van oordeel dat deze in het

geval van deze opleiding in overeenstemming is met doel en strekking van de WHW en niet kennelijk onredelijk is. Daarbij neemt het College in aanmerking dat de studievoortgangsnorm een deel is van een pakket van maatregelen dat studenten in staat stelt deze norm ook te behalen in één studiejaar. De Compensatieregeling heeft daarbij een matigende werking op de hoogte van de norm, onder meer omdat het aantal vijfen dat kan worden gecompenseerd in beginsel niet is beperkt. Dat leidt tot de conclusie dat de norm niet in strijd met de wet is en het stellen daarvan evenmin kennelijk onredelijk is.

2.4.3 Het is het College gelet op voormelde toelichting van het CBE niet gebleken dat de Erasmus Universiteit Rotterdam de vastgestelde studievoortgangsnorm voor andere doelen heeft gebruikt dan waarvoor deze ingevolge artikel 7.8b van de WHW is bedoeld. Van détournement de pouvoir is derhalve geen sprake.

2.4.4 Het CBE heeft terecht geoordeeld dat de Compensatieregeling niet op appellante van toepassing is. Deze regeling is van toepassing indien een student de tentamens voor alle acht eerstejaarsvakken in het eerste studiejaar heeft afgelegd en voor de vakken minimaal een vijf heeft behaald. Appellante heeft het tentamen voor het onderdeel Rechtssociologie niet afgelegd. Het CBE heeft derhalve terecht vastgesteld dat appellante aan het einde van het eerste studiejaar 37,5 van de 60 benodigde studiepunten voor de propedeutische fase heeft behaald.

2.4.5 Dat appellante als gevolg van haar arrestatie niet heeft kunnen deelnemen aan het onderdeel Rechtssociologie op 30 juni 2017 heeft de decaan aangemerkt als een overmachtssituatie. Zij was derhalve aangewezen op het hertentamen op 14 juli 2017. Appellante heeft niet aan dit hertentamen kunnen deelnemen omdat zij in Curaçao verbleef voor een familiereünie. Het CBE heeft de decaan terecht gevolgd in het oordeel dat dit geen persoonlijke omstandigheid is als bedoeld in artikel 57 van de OER en dat de gevolgen van dit verblijf in het buitenland voor rekening en risico van appellante dienen te komen. Appellante heeft de reis geboekt in mei 2017 en is op 1 juli 2017 naar Curaçao vertrokken. De datum voor het hertentamen was reeds vóór aanvang van het studiejaar bekendgemaakt door de universiteit. Bij het boeken van de reis heeft appellante er echter niet voor gekozen om eerst het resultaat van het tentamen van 30 juni 2017 af te wachten. Verder was appellante op 1 juli 2017 ervan op de hoogte dat zij voor twee van de zeven afgelegde eerstejaarsvakken een vijf had behaald. Op dat moment wist dan wel behoorde zij te weten dat het aankwam op het afleggen en behalen van het onderdeel Rechtssociologie. Desondanks is appellante naar Curaçao vertrokken. Voor zover appellante heeft gesteld dat zij haar 15-jarige nichtje moest begeleiden, acht het College niet aannemelijk dat het nichtje uitsluitend op appellante was aangewezen en geen beroep kon doen op andere familieleden. De desbetreffende familiereünie waarvoor appellante naar Curaçao was afgereisd, vond verder pas plaats op 12 augustus 2017, te weten vier weken na het hertentamen. Appellante heeft er echter voor gekozen al voor het hertentamen te vertrekken. Dat appellante de heenvlucht in verband met haar arrestatie en gelet op de financiële consequenties van annulering niet meer kon verzetten, dient ook voor haar rekening en risico te komen.

2.4.6 De beslissing van de examencommissie tot afwijzing van het verzoek om een extra hertentamen voor het onderdeel Rechtssociologie is onherroepelijk en kan in deze procedure niet aan de orde worden gesteld. Gelet hierop wordt niet ingegaan op hetgeen appellante op dit punt heeft aangevoerd.

2.4.7 Uit het vorenstaande volgt dat de beroepsgronden falen.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. E.J. Daalder en mr. A.J.C. de Moor-van Vugt, leden, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, als secretaris.